



Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 6094/22
28.12.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Весне Целетовић Цуцић, председника већа, Александре Лековић и Весне Дамјановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Николић Горан адвокат из Шапца, ул. Патријарха Павла бр. 12, против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Дарко Јашаревић из Београда, адвокат из Београда, ул. Милешевска бр. 24/9, ради утврђења, одлучујући о жалбама тужиле изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду П 832/21 од 02.02.2022. године и решења истог суда П 832/21 од 07.09.2022. године, у седници већа одржаној дана 28.12.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, жалба тужиле АА из ... и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Вишег суда у Београду П бр. 832/21 од 02.02.2022. године у ставовима првом и другом изреке.

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, жалба тужиле АА из ... и **ПОТВРЂУЈЕ** решење Вишег суда у Београду П бр. 832/21 од 07.09.2022. године, у ставу другом изреке.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, жалба тужиле, АА изјављена против одлуке садржане у првом ставу изреке решења Вишег суда у Београду П 832/21 од 07.09.2022. године.

Образложење

Побијаном пресудом Вишег суда у Београду П бр. 832/21 од 02.02.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се утврди да је тужиле АА из ..., власник стана број 4 у улици ... у ..., уписаног у ЗКУЛ бр. ... на к.п. бр. ... КО ..., са припадајућим подрумским простором, по основу ванредног одржаја, те да се тужена ББ обавезе да то тужилино право призна и трпи, као неоснован. Ставом другим изреке пресуде, обавезана је тужиле да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 46.500,00 динара, а ставом трећим изреке ослобођена је тужиле АА из ... од плаћања судских такси.

Решењем истог суда П бр. 832/21 од 07.09.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је предлог тужене ББ за доношење допунског решења о трошковима поступка,

као неоснован, док је другим ставом изреке решења одбијен предлог тужиље АА из ... за прекид поступка, као неоснован.

Против наведене пресуде и решења тужиља је благовремено изјавила жалбе, побијајући пресуду из свих законом прописаних разлога, у ставовима првом и другом изреке, док је решење од 07.09.2022. године, побијала у целости, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијаних одлука сходно одредби чл. 386 Закона о парничном поступку (“Сл. Гласник РС”, бр. 72/11 са свим каснијим изменама и допунама) и чл. 402. ЗПП, Апелациони суд је оценио да су жалбе тужиље неосноване.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачке 1, 2, 3, 5, 7 и 9 на које другостепени суд пази по службеној дужности а због којих би одлуке морале бити укинуте.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиља је супруга, а тужена је ћерка сада пок. ВВ, бившег из ..., који је преминуо дана 25.08.2010. године. У оставинском поступку који је вођен иза сад пок. ВВ пред Првим основним судом у Београду, под О бр. 7690/17, донето је решење од 09.11.2017. године, којим је утврђено да заоставштину пок. ВВ, бившег из ..., између осталог чини и право сусвојине са 1/2 идеалних делова, двособног стана бр. 4 - стан десно од степеништа на првом спрату, у улици ..., на к.п. ... према Листу непокретности ... КО ... и пресуди Првог основног суда у Београду П бр. 14465/15 од 15.12.2015. године. Такође је наведена и преостала имовина која чини заоставштину оставиоца, а за наследнике на заоставштини по основу законског наслеђивања оглашене су 1) АА супруга оставиоца која наслеђује 1/3 идеална дела заоставштине, 2) ГГ ћерка оставиоца која наслеђује 1/3 идеална дела заоставштине и 3) ББ ћерка оставиоца која наслеђује 1/3 идеална дела заоставштине. У парничном поступку који је вођен пред Првим основним судом у Београду под П бр. 14465/15, донета је правноснажна пресуда, П бр. 14465/15 од 15.12.2015. године, којом је утврђено да је тужиља ДД из ... сувласник са 1/2 идеалног дела стана број 4 на првом спрату стамбене зграде у улици ... у ..., површине 61м², по структури двособан уписан у ЗКУЛ ... на к.п. ... КО ..., са припадајућим подрумским простором, и то по основу стицања у ванбрачној заједници са сада покојним ВВ, што су тужене ББ из ..., ГГ из ... и АА из ... дужне признати и трпети, те је обавезана тужена АА, да као држалац преда предметну непокретност тужиљи у супосед. У катастру непокретности ВВ је уписан као власник са уделом 1/1 на двособном стану број 4 у улици ... у ... ка к.п. ... КО...

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, а применом одредби чланова 210 и 211 Закона о парничном поступку, првостепени суд је нашао да на страни тужених постоји недостатак процесне заједнице, односно да се ради о непотпуној пасивној легитимацији, због чега је тужбени захтев морао бити одбијен. Наиме, у ситуацији у којој тужиља тражи утврђење права својине на непокретности која је у власништву више лица и то ДД са уделом од 1/2 идеалних делова, ББ са уделом од 1/6 идеалних делова и ГГ са уделом од 1/6 идеалних делова, а та друга лица нису обухваћена тужбом заједно са туженом ББ, ради се о непотпуној пасивној легитимацији. Ово с тога што се ова правна ствар може решити само уз учешће свих

лица која имају својинска права на предметном стану. Такође, тужиљино право својине морају да трпе и сви други сувласници који се са туженом налазе у положају јединствених нужних супарничара, сходно одредби члана 210 Закона о парничном поступку, па сви морају бити обухваћени тужбом као једна парнична странка. Првостепени суд је ценио и наводе тужене да је тужба неблаговремена, али је нашао да су исти неосновани имајући у виду да право на подношење тужбе за заштиту права својине не застарева. Одлуку о трошковима поступка, суд је донео применом одредби чланова 150, 153, 154 и 163 ЗПП-а, имајући у виду успех странака у спору а применом важеће Тарифе о наградама и накнадама за рад адвоката.

Након доношења наведене пресуде, првостепени суд је решењем од 07.09.2023. године, одлучио о захтеву тужене за доношење допунске пресуде којом би туженој било признато право на накнаду трошкова судске таксе на одговор на тужбу коју је платила, као и евентуално других судских такси и о захтеву тужиље да суд прекине овај парнични поступак до окончања поступка по кривичној пријави коју је тужиља поднела против адвоката ... пред Првим јавним тужилаштвом у Београду, а који поступак се води под Кт бр. 2182/22, тако што је оба захтева одбио. Ову одлуку је образложио тиме што је суд туженој досудио оне трошкове које је опредељено тражила, сходно одредби члана 163 у вези са чланом 3 став 1 ЗПП-а. Даље је нашао да нема основа за прекид парничног поступка до окончања поступка по кривичној пријави тужиље, јер исто не представља претходно питање за одлучивање у овој правној ствари, имајући у виду да је тужена, поднеском од 01.07.2022. године, обавестила суд да је лично потписала пуномоћје за заступања адвокату ... и да одобрава све правне радње које је пуномоћник предузео у њено име и за њен рачун.

Све важне чињенице за доношење одлуке од основаности тужбеног захтева првостепени суд је потпуно и поуздано утврдио изведеним доказима које је правилно оценио применом одредбе члана 8 ЗПП-а, те на основу правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања, правилно је одлучио да одбије тужбени захтев због непотпуне легитимације на страни тужених. Разлоге које је за свој чињенично-правни закључак дао првостепени суд у свему као правилне и аргументоване прихвата и овај суд као другостепени.

Нису основани жалбени наводи тужиље да "лица која правно не постоје" не могу бити странке у поступку, на шта је и у току поступка указивала. Наиме, у овој парници тужиља тражи утврђење права својине на предметној непокретности са 1/1, те је процесна претпоставка за вођење парнице да на туженој страни буду обухваћени сви сувласници ове непокретности. Реч је о односу који мора бити решен према свим сувласницима на јединствени начин, јер је право својине везано за непокретност, а не за лица, због чега сви сувласници морају бити обухваћени тужбом, у смислу одредби чланова 210 и 211 ЗПП-а. Чињеница да је сувласница ГГ евентуално била недоступна суду у неком од поступака који су вођени, те да јој је постављен привремени заступник, не може бити од утицаја на њену легитимацију као сувласника и учешће у овом парничном поступку, нити је то чини "лицем које правно не постоји", како то тужиља сматра. С тога, по оцени овог суда, правилно је првостепени суд применио материјално право када је тужбени захтев одбио због непотпуне пасивне легитимације.

Наиме, у ситуацији када је донета правноснажна пресуда којом је утврђено

право сувласништва на предметном стану са 1/2 идеалног дела у корист ДД из ..., а са чим је и овде тужила упозната, јер је у том поступку била тужена као једна од правних следбеника пок. ВВ, те како је и у оставинском поступку који је вођен иза пок. ВВ, на преосталој 1/2 идеалног дела оглашено више законских наследника, то захтев тужиле за стицање права својине на целом стану није могао бити усмерен само на једну од законских наследница, јер она није ни једини, ни искључиви носилац права својине на истом. Сходно томе сви жалбени наводи тужиле у односу на правилност пресуде, којом је њен захтев одбијен с обзиром на недостатак потпуне пасивне легитимације на страни тужених, су неосновани.

Разматрајући даље наводе жалбе, да је приликом доношења пресуде учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 9 ЗПП-а, Апелациони суд је нашао да су и ови наводи неосновани. Наиме, иако је из стања у списима јасно да је пуномоћник тужене приликом предузимања прве радње у поступку доставио пуномоћје са погрешно означеним властодавцем, неосновани су наводи тужиле да је реч о процесном недостатку који је немогуће отклонити. Ово пре свега с тога, што се и на пуномоћју од 25.06.2022. године, које је достављено уз одговор на тужбу, као властодавац потписала ББ чије се име и наводи испод потписа, па сама чињеница да је у уводу као властодавац означен ЂЂ, не чини ово пуномоћје потпуно неистинитим, како то тужила тврди. Ово нарочито имајући у виду да је поднеском од 01.07.2022. године, тужена ББ одобрила све радње свог пуномоћника ... и дала сагласност да је он до краја заступа у овој парници против тужиле АА. Такође је навела да је претходно пуномоћје потписала приликом боравка у Србији, да је обавештена да се у тексту пуномоћја омашком помиње треће лице, али је на крају јасно наведено њено име и потпис, те да сматра то пуномоћје уредним. Такође је обавестила суд да се ова изјава сматра одобравањем свих предузетих радњи и пуномоћјем за све будуће радње, чиме је у потпуности поступљено у складу са одредбом члана 91 Закона о парничном поступку, с обзиром на то да је поднето пуномоћје са техничком грешком у имену властодавца, чију је аутентичност и ваљаност сама странка накнадно потврдила, одобравајући и само пуномоћје и све радње које је њен пуномоћник у међувремену извршио.

Из наведених разлога неосновани су и жалбени наводи тужиле којима побија решење о одбијању предлога за прекид овог парничног поступка. Ово с тога, што исход поступка по кривичној пријави коју је тужила поднела против адвоката ..., а везано за наводно фалсификовање пуномоћја, није претходно питање за одлучивање у овој парници, имајући у виду достављени поднесак тужене којим она не само одобрава све предузете радње, већ и овлашћује овог адвоката за заступање у овој парници. Сходно томе правилно је првостепени суд оценио да нису испуњени услови прописани одредбом члана 223.ЗПП за прекид овог поступка, до окончања поменутог поступка по кривичној пријави.

На основу свега наведеног а како се ни осталим жалбеним наводима тужиле правилност и законитост побијаних одлука не доводи у сумњу, Апелациони суд је одбио као неосноване жалбе тужиле и потврдио првостепену пресуду и ожалбено решење у побијаном делу, одлучивши као у изреци ове пресуде а применом одредби чланова 390 и 401 тачка 2 ЗПП.

Ценећи жалбу тужиље изјављену против одлуке у ставу првом изреке решења П бр. 832/21 од 07.09.2022. године, којом је одбијен је предлог тужене ББ за доношење допунског решења о трошковима поступка, Апелациони суд је нашао да је иста недозвољена.

Наиме, одредбом члана 378 став 3 Закона о парничном поступку, прописано је да је жалба недозвољена ако је жалбу изјавило лице које није овлашћено за изјављивање жалбе, ако је жалбу изјавило лице које се одрекло или је повукло жалбу, или ако лице које је изјавило жалбу нема правни интерес за изјављивање жалбе. У конкретном случају, тужилца нема правни интерес за побијање одлуке којом је одбијен је предлог тужене за доношење допунског решења о трошковима поступка, те је применом одредбе члана 389 став 1, у вези са чланом 378 Закона о парничном поступку Апелациони суд одлучио као у ставу трећем изреке.

Потврђена је и одлука о трошковима поступка садржана у ставу другом изреке побијане пресуде, с обзиром на то да су трошкови туженој досуђени правилном применом одредби чланова 150, 153, 154 и 163 Закона о парничном поступку као и Адвокатске тарифе важеће у време пресуђења, а све сходно одредби члана 401 тачка 2 Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија,
Весна Целетовић Цуцић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић